

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: J. M.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, zastoupeného Mgr. Bc. Michaellem Kisem, advokátem se sídlem Kostnická 2916/16, 430 03 Chomutov, proti **žalovanému: Ministerstvu práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.2.2016, sp. zn. SZ/1162/2015/9S-ÚSK, č.j. MPSV-2016/25652-916, o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo**

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, ze dne 10.2.2016, sp. zn. SZ/1162/2015/9S-ÚSK, č.j. MPSV-2016/25652-916, **se r u š í pro vadu řízení** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný je **p o v i n e n zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.342,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého zástupce domáhal přezkoumání zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.2.2016, sp. zn. SZ/1162/2015/9S-ÚSK, č.j. MPSV-2016/25652-916, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28.5.2015, č.j. 198606/15/CV, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.

V žalobě uvedl, že rozhodnutí žalovaného považuje za nesprávné, neboť správní orgán I. stupně vydal prvoinstanční rozhodnutí na základě lékařského posudku MUDr. F. I. ze dne

8.4.2015, který dospěl k závěru, že je osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen „zákon o poskytování dávek“), nicméně přiznání příspěvku vyloučil kontraindikací. Žalobce uvedl, že se s tímto závěrem neztotožnil, a v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí odkázal na rozhodnutí žalovaného ze dne 10.12.2014, č.j. MPSV-UM/18640/14/4S-ÚSK, v němž je uvedeno, že „*použití kontraindikace demence při hodnocení příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo je však značně nepřesvědčivé. Jak je uvedeno i v odvolání, posuzovaný by sám vozidlo neřídil a navíc indikací k přiznání příspěvku na motorové vozidlo je těžká a hluboká mentální retardace, což je postižení stejně závažné a dokonce těžší.*“ Žalobce připomněl, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaný vydal na základě posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 8.1.2016, která dospěla k opačnému závěru než posudkový lékař správního orgánu I. stupně, a to, že u něho nejde o těžkou vadu nosného a pohybového ústrojí ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek. Žalobce namítá, že s tímto rozporům se žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal a spokojil se s konstatováním závěru posudkové komise. Žalobce spatřuje nesprávnost napadeného rozhodnutí v neodůvodnění rozporu mezi jednotlivými lékařskými posudky, a proto navrhuje žalobou napadené rozhodnutí zrušit a uložit žalovanému povinnost nahradit mu náhradu nákladů řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě popsal dosavadní průběh řízení s tím, že v rámci odvolacího řízení požádal o posouzení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí. Žalovaný zastává názor, že postupoval v souladu s platnými právními předpisy. Žalovaný poukázal na to, že posudková komise zasedala v odborném složení za přítomnosti odborníka z oboru ortopedie a posudek je vypracován na základě objektivních podkladů a dostatečně odborné zdravotní dokumentaci. Z těchto důvodů považuje žalovaný vypracovaný posudek za odborný, stěžejní a úplný důkazní prostředek, na jehož základě mohl rozhodnout. K námitce žalobce uvedl, že posudková komise se neztotožnila s názorem posudkového lékaře MUDr. F. I. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

V replice žalobce poukázal na to, že žalovaný ani ve svém vyjádření k žalobě nijak nevysvětlil, z jakého důvodu napadené rozhodnutí dostatečně neodůvodnil, tedy neobjasnil rozpor mezi jednotlivými posudky. Žalobce dále uvedl, že se žalovaný nevypořádal ani s ortopedickým nálezem MUDr. A. L. ze dne 17.6.2015, v němž je zmíněno ztuhnutí všech úseků páteře.

Soud napadené rozhodnutí projednal podle ustanovení § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), podle něhož soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud k přednostnímu projednání věci přistoupil, neboť žalobce lékařskou zprávou MUDr. P. S. ze dne 18.1.2017 doložil zhoršení zdravotního stavu.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce

uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování žalovaného (dle ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s.), dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba byla podána důvodně.

Smyslem zákona o poskytování dávek je úprava podmínek poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám se zdravotním postižením. Příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, který je předmětem řízení v dané věci, se poskytuje podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobě, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo podala zástupkyně žalobce, paní D. M., dne 8.4.2015. Dne 20.5.2015 byl pod č.j. LPS/2015/1901-CV_CSSZ vypracován posudek posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov (dále jen „OSSZ Chomutov“) MUDr. F. I. Jednalo se o posudek o zdravotním stavu – posouzení příspěvku na zvláštní pomůcku na zakoupení motorového vozidla a speciální zádržní systém podle ustanovení § 22 odst. 1 ve vztahu k ustanovení § 9 odst. 2 a násl. zákona o poskytování dávek. Posudkový lékař OSSZ Chomutov vycházel ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. .S. ze dne 9.3.2015, ortopedického nálezu MUDr. L. ze dne 2.12.2014, diabetologického nálezu MUDr. K. ze dne 4.12.2014 a podiatrického vyšetření MUDr. M. ze dne 21.11.2014. Skutková zjištění byla posudkově hodnocena tak, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav (dále jen „DNZS“), jehož příčinou je polymorbidita s dominující progredující demencí pro m. Alzheimer. Posuzovaný je odkázán na invalidní vozík, neboť není schopen chůze. Dále se jedná o DNZS, ale v kombinaci s duševním onemocněním, osoba není schopna přímo bez zprostředkování zvláštní pomůcku ovládat a používat. Podle posudku se nejedná o těžkou nebo mentální retardaci. Závěr lékařského posudku zněl, že jde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek, ale její zdravotní stav vylučuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, poskytovaného na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržného systému. Podle posudku se jedná o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4 písm. a) přílohy - Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání k zákonu o poskytování dávek (dále jen „přílohy zákona o poskytování dávek“), avšak zároveň se jedná o zdravotní stav uvedený v části II. písm. a) téže přílohy.

V rámci odvolacího řízení byl žalovaným vyžádán posudek, který byl vypracován posudkovou komisí dne 8.1.2016 v nepřítomnosti posuzovaného. Posudková komise vycházela z podkladové dokumentace, kterou podkládala za dostatečnou k projednání věci v nepřítomnosti posuzovaného a k přijetí posudkového závěru. Jednotlivé lékařské nálezy

byly posudkovou komisí popsány a zhodnoceny. K onemocnění Alzheimerovou chorobou posudková komise uvedla, že se nejedná o chorobu srovnatelnou s mentální retardací žádného stupně. Na základě posudkového vyhodnocení byl vysloven závěr, že k datu jednání posudkové komise posuzovaný není osobou, která má ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Dále uvedla, že nejde o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, uvedenou v písm. a), b), d) až i) a l) bodu 1 části I přílohy k zákonu o poskytování dávek a nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I téže přílohy. Posudková komise se nijak nevyjádřila k posudkovému závěru posudkového lékaře OSSZ Chomutov.

Podle přílohy zákona o poskytování dávek jsou zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku (motorové vozidlo):

I. Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku

1. Za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se považuje:

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérce a výše,
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,
- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,
- j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny,
- k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,
- l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.

4. Za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému se považují:

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l),
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

II. Zdravotní stav vylučující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku (kontraindikace)

- a) duševní poruchy, poruchy chování a poruchy intelektu se závažnou poruchou, s narušením rozpoznávacích a ovládacích schopností, stavy závislosti na návykové látce nebo návykových látkách, způsobují-li nemožnost užívání pomůcky,
- b) hluchoněmost; tato kontraindikace platí jen ve vztahu k vodícímu psovi,

c) těžká polyvalentní alergie a alergie na zvířecí srst; tato kontraindikace platí jen ve vztahu k vodičímu psovi.

Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s ortopedickým nálezem MUDr. A. L. ze dne 17.6.2015. K tomu soud konstatuje, že se žalovaný s ortopedickým nálezem MUDr. A. L. vypořádal na straně 4 napadeného rozhodnutí, přičemž popsal obsah lékařského nálezu, a na téže straně uvedl, že popisované výrůstky v celém průběhu páteře neznamenaají ztuhnutí páteře znemožňující její hybnost. Žalovaný vycházel z posudku posudkové komise, která toto uvedla na straně 3 posudkového zhodnocení. Tuto námitku tak soud vyhodnotil jako nedůvodnou.

Dále žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s rozporem odůvodnění lékařských posudků vypracovaných v I. a II. instanci.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.4.2013, č.j. 6 Ads 17/2013-25 (dostupný na www.nssoud.cz), který v obecné rovině dopadá i na daný případ, je uvedeno, že je povinností a v pravomoci odvolacího správního orgánu žádat po posudkové komisi doplnění posudku, pokud posudková komise postavila své hodnocení na rozporných podkladech, aniž by rozpory sama odstranila nebo vysvětlila. Tak tomu může být v případě, že se objeví rozpor mezi závěrem posudku OSSZ a posudku posudkové komise, aniž by posudková komise sama odůvodnila změnu pohledu na zdravotní stav žadatele o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.

Posouzení zdravotního stavu osoby pro účely rozhodování o příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek v řízení v I. stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů, přičemž na výsledný lékařský posudek, který je stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č.j. 4 Ads 57/2009, dostupný na www.nssoud.cz).

Při rozhodování ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti (srov. rozsudek NSS ze dne 3.2.2010, č.j. 3 Ads 77/2009-59, dostupný na www.nssoud.cz). Podle rozsudku NSS ze dne 23.9.2009, č.j. 4 Ads 57/2009-53 (dostupný na www.nssoud.cz), který obecně dopadá na danou věc, je stěžejní, že „posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti, jak správně uvedl Městský soud v Praze v napadeném rozsudku, povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“ Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Posudková komise se nadto musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména těmi, které posuzovaný namítá, a své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.4.2014, č.j. 3 Ads 77/2013 – 22, dostupný na www.nssoud.cz).

S ohledem na obsah správního spisu soud konstatuje, že žalovaný sice postupoval správně ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, když požádal posudkovou komisi o vypracování posudku, ovšem nezajistil, aby předmětný posudek byl dostatečně průkazný a přezkoumatelný a v konečném výsledku objektivně vyhodnocoval zdravotní stav žalobce pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Uvedený posudek byl vzat žalovaným jako klíčový důkaz v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který za stěžejní důkaz považoval posudek posudkového lékaře OSSZ Chomutov, podle něhož žalobce ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek je osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Postup zjišťování zdravotního stavu žalobce ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek je třeba brát jako vzorové ustanovení i pro odvolací řízení, během něhož je prostřednictvím řízení u příslušné posudkové komise skutkový stav přezkoumáván v samostatné proceduře. V řízení před dotyčnou komisí bylo proto nezbytně nutné vedle lékařské dokumentace (nálezů ošetřujících lékařů žalobce), rovněž přihlížet k závěru posudkového lékaře OSSZ Chomutov – posudkového lékaře MUDr. F. I. Komise ve shora uvedeném směru nepostupovala, jak vyplývá z posudku ze dne 8.1.2016, ačkoliv na tento posudek, který byl v odvolacím řízení před druhostupňovým správním orgánem rozhodujícím důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti.

Pro posouzení důvodnosti předmětné žaloby má tudíž význam skutečnost, že při vypracovávání posudkového závěru se posudková komise jakkoliv nevypořádala s odlišnými závěry, které obsahuje posudek OSSZ Chomutov ze dne 20.5.2015 – posudkového lékaře MUDr. F. I., ohledně zdravotního stavu žalobce.

Z obsahu posudku posudkové komise vyplývá, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je polymorbidita s dominující progredující demencí pro m. Alzheimer. Žalobce je odkázán na invalidní vozík, neboť není schopen chůze. Dále se jedná o DNZS, ale v kombinaci s duševním onemocněním žalobce není schopen přímo bez zprostředkování zvláštní pomůcku ovládat a používat. Podle posudku se nejedná o těžkou nebo mentální retardaci. Z uvedeného posudku tedy vyplývá, že žalobce není schopen naplnit požadavky obsažené v příloze k zákonu o poskytování dávek, neboť jde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek, ale její zdravotní stav vylučuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, poskytovaného na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržného systému. Podle posudku se jedná o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4 písm. a) přílohy - Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání k zákonu o poskytování dávek (dále jen „příloha zákona o poskytování dávek“), avšak jedná se o zdravotní stav, uvedený v části II. písm. a) téže přílohy.

Je nutno zdůraznit, že posudek posudkové komise kromě obecných formulací neobsahuje žádné konkrétní zhodnocení zdravotního stavu žalobce ve vztahu k posouzení

jeho zdravotního stavu posudkovým lékařem OSSZ Chomutov, ačkoliv posudková komise dospěla k opačnému závěru. Posudková komise neuvedla žádný medicínský důvod, na základě kterého dospěla k jinému závěru než posudkový lékař OSSZ Chomutov, že posuzovaný žalobce není osobou, která má ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Soud konstatuje, že posudek posudkové komise ze dne 8.1.2016 neposkytuje přesvědčivé vyhodnocení zdravotního stavu žalobce, a proto nemohl být bez dalšího vzat jako klíčový důkaz pro posouzení žádosti žalobce o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Žalovaný z tohoto posudku však výlučně vycházel, čímž zatížil své rozhodnutí vadou ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť zjištěný skutkový stav, který vzal správní orgán za základ jeho rozhodnutí nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění.

Nad rámec uvedeného soud poukazuje na to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí cituje a odkazuje pouze na ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek a nijak se nevyjadřuje ke skutečnosti, že na posouzení žádosti o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo dopadá i ustanovení § 9 odst. 6 téhož zákona, případně se ani jednou větou nezmiňuje, že dalšími podmínkami podstatnými pro posouzení přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo se pro nesplnění jiné podmínky již nezabýval. Na tomto místě soud pouze připomíná, že v případě zdravotního stavu opravňujícího přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku je nutno se podmínkami uvedenými v § 9 odst. 6 zákona o poskytování dávek zabývat.

S ohledem na právě uvedené soud uzavírá, že skutkový stav, který byl žalovaným vzat za základ napadeného rozhodnutí ohledně vyhodnocení zdravotního stavu žalobce, nemá oporu ve správním spise, čímž došlo při jeho rozhodovací činnosti k vadě řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Ze shora předestřených důvodů soud proto přikročil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí bez nařízení jednání s odkazem na ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a současně podle ustanovení § 78 odst. 4 s.ř.s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení pak bude žalovaná strana podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku ohledně požadavku opatření dostatečných podkladů pro rozhodnutí a jejich promítnutí do odůvodnění rozhodnutí.

Výrok ad II) o náhradě nákladů řízení byl stanoven na základě ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, má proto právo na náhradu nákladů řízení, a soud tudíž žalovanému uložil zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 12.342,- Kč. Tato částka se sestává z částky částky 9.300,- Kč za tři úkony právní služby uskutečněné právním zástupcem žalobce, Mgr. Bc. Michaelem Kisem, po 3.100,- Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), sepis žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)], dále z částky 900,- Kč za tři s tím související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle

ust. § 13 odst. 1, odst. 3 citované vyhlášky, a z částky 2.142,- Kč odpovídající 21 % DPH, kterou je advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány. Zástupci žalobce nebyla přiznána náhrada nákladů za zaplacení soudního poplatku, který požadoval, neboť podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je řízení o dávkách státní sociální podpory osvobozeno, soudní poplatek nebyl soudem vybírán a ani nebyl žalobcem uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 17. března 2017

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová